

РЕШЕНИЕ

№ 18549

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6597** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ТЕДИ 2110“ЕООД,Е.,представявано от Ц. П. Г.-управител,с адрес за кореспонденция:гр. С., [улица],чрез адв. Д. от КАК,срещу Решение №ПО-60/18.06.2024г. на директора на ТД на НАП–София,с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001561/23.05.2024г.,издадено от П. В.-старши публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП София.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него постановление.Излагат се доводи,че неправилно и незаконосъобразно са предприети действия по налагане на заповед върху недвижим имот собственост на дружеството,като се твърди ,че публичният изпълнител при ТД-НАП-София не е изложил мотиви.Същото се твърди в жалбата,че жалбоподателят не е бил запознат с фактическите основания за издаване на обжалваното постановление и му е нарушено правото на защита.Твърди се още,че дружеството не е съгласно с неправомерно вменени задължения по непризнат данъчен кредит по ЗДДС в размер на 45480,87лв.,което е причината за издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни с публично вземане в предполагаем размер 59983,55 лв. Посочено е още в жалбата,че мотивите на директора на ТД-НАП-София са бланкетни.Моли решението и обжалваното постановление да бъдат отменени.В о.с.з.

жалбоподателят, не се представлява.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – София, чрез упълномощения си процесуален представител юр.в. прави искане за оставяне на жалбата без уважение, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

Със Заповед №Р-22002323007132-020-004/11.04.2024г. е възложена ревизия на „ТЕДИ 2110“ ЕООД. В хода на ревизията е изготвено искане №Р-22002323007132-039-001/21.05.2024г. от Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – София на налагане на ПОМ до дирекция „Събиране“ при ТД – София, като в искането е посочено, че очакваният размер на задълженията на дружеството към 13.05.2024г. са в размер на 45480,87лв. и лихва в размер на 14502,68лв. По повод искането е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001561/23.05.2024г. на „ТЕДИ 2110“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] от П. В., на длъжност старши публичен изпълнител при ТД на НАП София върху недвижим имот собственост на дружеството: АТЕЛИЕ 1, намиращо се в сграда 2 (две), разположена в поземлен имот с идентификатор №68134.4337.9982, с предназначение на самостоятелния обект: Ателие за творческа дейност, брой нива на обекта 1 (едно), състоящ се от антре, дневна с кухненски бокс, една спалня, баня с тоалетна, склад и покрита тераса с площ 26.74 кв.м., заедно с 1277.50/1465 ид. части от поземления имот, в който е построена сградата, представляваща ПИ с идентификатор 68134.4337.9982, площ 61.67 кв.м., находящ се в [населено място], [община], област София, [улица], вх. Б, ет. 5, р-н Овча Купел, с граници на същия етаж-обект с идентификатор 68134.4337.9982.2.18, под обекта-обект с идентификатор 68134.4337.9982.2.13, и обект с идентификатор №681М.4337.9982.2.14, над обект с идентификатор №68134.4337.9982.2.19, придобит с нотариален акт НА 38, том 1, рег. №2231, дело 33 от 21.02.2017г. с данъчна оценка (за недвижими имоти) 60 155,00лв. На 23.05.2024г. е издадено и заявление за вписване, отбелязване или заличаване от старши публичен изпълнител П. В. до Агенция по вписванията за вписване на възбраната на имота, цитиран в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001561/23.05.2024г. Постъпило е с вх. №С240022-000-0284088/31.05.2024г. потвърждение за извършеното вписване в Служба по вписванията [населено място], с което се заявява, че възбраната е породила своето действие от 28.05.2024г. Извършена е справка относно имущественото състояние на задълженото лице, като е изискано и предоставяне на информация от „ТЕДИ 2110“ ЕООД, Е.. Установено е, че дружеството притежава недвижимо и движимо имущество, както и открити банкови сметки. Основният предмет на дейност на дружеството е товарен автомобилен транспорт, като се декларира извършване на транспорт на инертни материали. В тази връзка е проучено, че „ТЕДИ 2110“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] притежава за осъществяване на дейността си 18 броя камиони и влекачи,

12 броя ремаркета, 5 товарни автомобили и 4 броя багери.

Срещу ПНПОМ е депозирана жалба с вх. №53-06-6576/11.06.2024 г. по регистъра на ТД на НАП София, подадена от „ТЕДИ 2110“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. П. Г..С решение от 18.06.2024г. директора на ТД-НАП-София е приел, че публичният изпълнител законосъобразно и правилно е предприел конкретната обезпечителна мярка, съобразявайки дейността, размера на предполагаемото вземане и имущественото състояние на дружеството. Решението е изпратено на оспорващия на 21.06.2024г. Жалбата срещу решението е депозирана в деловодството на Административен съд–София-град на 28.06.2024г., същата е в срок.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител. Същите се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП – София. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по реда на чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП–София, постановено по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона.

В случая постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Директорът на ТД на НАП - София, като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Тоест законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 от

ДОПК условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, от своя страна, поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събиране на публичното задължение.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително затруднено следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. В процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки са изложени мотивите, обосноваващи нуждата от обезпечение, основани на събраните доказателства по преписката, с оглед изискването, съдържащо се в чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Необходимо и достатъчно условие, за да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за наличие на задължителни реквизити - фактически и правни основания, е от съдържанието на обстоятелствената част на акта да става ясно какво е приел за установено от фактическа страна административният орган, издател на акта, и какви са правните основания за издаване на акта. В искането на Г. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София за налагане на ПОМ до дирекция "Събиране" при ТД-София е посочено, че дружеството жалбоподател неправомерно е ползвало данъчен кредит по повод закупен автомобил на лизинг, който е бил регистриран, като категория М1, което е послужило и за мотиви на ПИ за издаде процесното ПНПОМ. В случая закона е бил спазен от ПИ с оглед изложените мотиви. ПИ също правилно е приложил закона, като се е съобразил с размера на предполагаемото задължение и стойността на имота послужил за обезпечение. Съгласно чл. 195, ал. 6 от ДОПК, (6) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 05.08.2023 г.) Обезпеченията се извършват по стойност на активите в следната последователност: 1. по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства, вписана в застрахователния договор, а когато моторното превозно средство не е застраховано, по пазарната цена, срещу която вместо застрахованото моторно превозно средство може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверение за застрахователната стойност на вещта; 2. по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, различни от тези по т. 1, а когато активът не е застрахован - по балансовата му стойност. За да не се допусне свръхобезпечаване и непропорционално засягане на правната сфера на лицата, в несъответствие с посочената в закона легитимна цел на обезпечителните мерки, ДОПК е предвидил начин и ред за оценяване на обезпечените активи. В случая този процесуален ред спазен данъчната оценка на процесният имот е 60155,00 лв., а размера на предполагаемият размер на задълженията е 59983,55 лв. В обжалваното постановление тези изисквания за наличие на фактически и правни основания на акта са изпълнени, поради което съдът счита, че не е налице порок, обуславящ незаконосъобразността и налагащ отмяната му. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно

защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, което в случая е спазено.

Относно оспорването размера на задълженията посочени в жалбата, същите на настоящият етап са предполагаеми и ще бъдат определени с издаването на РА, като дружеството- жалбоподател ще има право да обжалва акта по реда на глава 19 от ДОПК пред съд.

По тези съображения, съдът намира, че не са налице посочените от жалбоподателя основания за отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него (ПНОМ) с изх. №С240022-023-0001561/23.05.2024г.

Предвид изхода на правния спор и направеното своевременно искане на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, и като съобрази, че делото не се отличава с висока степен на фактическа и правна сложност, съдът намира, че на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100,00 лева.

Така мотивиран, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕДИ 2110“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ц. П. Г. - управител, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], чрез адв. Д. от КАК, срещу Решение №ПО-60/18.06.2024г. на директора на ТД на НАП – София, с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0001561/23.05.2024г., издадено от П. В. - старши публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП София.

ОСЪЖДА „ТЕДИ 2110“ ЕООД, Е., представлявано от Ц. П. Г. - управител, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], да заплати на ТД на НАП – София, сумата

от 100 лв.(сто лева),представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: